

Balassagyarmati Törvényszék

14.Bf.74/2022/8. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2022. július 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A zaklatás vétsége és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Járásbíróság 2022. február 16. napján kihirdetett 6.B.105/2021/10. számú ítéletét megváltoztatja:

A zaklatás vétsége (Btk.222.§ (1) (3) bekezdés a) pontjának IV. fordulata) vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és etekintetben az eljárást megszünteti.

A halmazati büntetésre történő utalást mellőzi.

A szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 11.040 (tizenegyezer-negyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

[1] A Salgótarjáni Járásbíróság fenti számú 2022. február 16. napján kihirdetett ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki volt élettárs sérelmére elkövetett zaklatás vétségében [Btk. 222. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont IV. fordulat] és volt élettárs

sérelmére személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás büntetében [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont IV. fordulat] mint többszörös visszaesőt. Ezért Terhelt1 vádlottat – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy Terhelt1 ebből a büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Nógrád Megyei Főügyészség nyilvános ülésen is fenntartott álláspontja szerint a védelmi fellebbezés enyhítés tekintetében nem alapos. ugyanakkor a Be. 607. § (1) és (3) bekezdés alapján – figyelemmel a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontjára – az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlott volt élettársa sérelmére elkövetett zaklatás vétségében vádlott bűnösségét megállapító rendelkezésének hatályon kívül helyezését indítványozta és e cselekmény vonatkozásában kérte az eljárás megszüntetését. Egyúttal az ítélet rendelkező részéből a halmazati büntetésre utalás mellőzését. Ezen túlmenően álláspontja szerint további súlyosító körülményként szükséges figyelembe venni, hogy a vádlott büntetőeljárások hatálya alatt követte el a terhére megállapított bűncselekményt. Fentiek alapján a súlyosító körülmények túlsúlyára és nagyobb nyomatékára, valamint a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra való veszélyességre figyelemmel, annak ellenére, hogy a bűnösségi kör az indítvány alapján szűkült, álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés nem tekinthető eltúlzottnak.

[4] A törvényszék a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül. A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy a védelmi fellebbezések nem, míg az ügyészi indítvány alapos. Mivel a vádlott és védője a Be. 551. § (3) bekezdése szerinti felvilágosítást követően kizárólag a büntetés enyhítése érdekében élt jogorvoslattal, ezért a törvényszék a Be. 590. § (3) bekezdésében foglalt korlátozott felülbírálat szabályai szerint járt el. A másodfokú bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése szerint az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbíráta az elsőfokú bíróság eljárását és ennek során vizsgálta az eljárási szabályok megsértését, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdés, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kellene helyezni, továbbá megvizsgálta a bűnösségre levont következtetést és a cselekmények minősítését is. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó perrendi szabályokat jórészt megtartotta, azonban a zaklatás bűncselekményének előfeltételét képező magánindítvány előterjesztésével kapcsolatosan tévedett.

[5] Egyetértve az ügyészi indítvánnyal megállapítható, hogy sértett1 sértett 2020. május 25-i feljelentésében kizárólag az azon a napon történekről nyilatkozott és kérte az eljárás lefolytatását. A 2020. május elejétől történő rendszeres háborgatás, zaklatás tényét csak a 2020. július 13-i tanúkenti meghallgatása során rögzítették. Ezen alkalommal sértett1 sértett ügy nyilatkozott, hogy nem kívánja az eljárást Terhelt1-nal szemben. Ez pedig azt jelenti, hogy a Btk. 30. § a) pontja alapján büntetőjogi felelősségre vonás akadályát képezi a

magánindítvány hiánya a 2020. május elejétől 2020. május 25. napjáig megvalósított zaklatás vétsége tekintetében. A magánindítvány hiánya a Be. 607. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezési ok, mert a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontja alapján a bíróság ügydöntő végzésével az eljárást megszünteti, ha a magánindítvány hiányzik és az a Be. 378. § (4) bekezdés alapján már nem pótolható. A Be. 607. § (3) bekezdése szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének csak azon bűncselekményre vonatkozó rendelkezéséről dönt a Be. 607. § (1) bekezdése szerint, amelyet a hatályon kívül helyezés oka érint.

[6] Mindezekre figyelemmel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének a magánindítvány előterjesztésére vonatkozó részét akként pontosítja (amely nem képezi a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerinti érinthetetlen történeti tényállást) „sértettl sértett a sérelmére 2020. május 20. napján személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás büntette miatt e napon feljelentést tett. A 2020. május elejétől 2020. május 25. napjáig elkövetett zaklatás vétsége miatt azonban a sértett nem terjesztett elő magánindítványt Terheltlnal szemben.”

[7] A fent rögzítetteket alapul véve a törvényszék a Be. 607. § (1) és (3) bekezdés alapján – figyelemmel a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontjára, a magánindítvány hiányára – az elsőfokú bíróság ítéletének a volt élettárs sérelmére elkövetett zaklatás vétségében bűnösnek kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és e bűncselekmény vonatkozásában az eljárást megszüntette. Erre figyelemmel mellőzte az ítélet rendelkező részéből a halmazati büntetésre történő utalást.

[8] A büntetés kiszabási körülmények tekintetében is egyetértett a törvényszék az ügyészség átiratával. Eszerint további súlyosító körülményként értékelendő a vádlott terhére az a tény, hogy a terhére rótt bűncselekményt az ellene a Salgótarjáni Járásbíróságon 6.B.181/2019. számon kifosztás büntette és 4.B.121/2021. számon lopás vétsége miatt folyamatban volt büntetőeljárások hatálya alatt követte el.

[9] Minthogy a vádlott a maradék bűncselekményben is többszörös visszaesőnek minősül, ezért vele szemben a büntetést a Btk. 89. § (1) bekezdésében foglalt felemelt büntetési tétel figyelembevételével kell kiszabni. Ily módon a kiszabható büntetés középmértéke a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdése alapján 2 év 4 hónap 15 nap szabadságvesztés.

[10] A törvényszék álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy jelentős mértékben szűkült a bűnösségi kör az elsőfokú bíróság által kihirdetett ítélethez képest. Ezért a már értékelt büntetés kiszabási tényezők figyelembevételével a súlyosító körülmények túlsúlya és nagyobb nyomatéka, valamint a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre is figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankciót enyhítette, annak mértékét valamivel a fentebb megjelölt középmérték felett állapította meg.

A járásbíróság további rendelkezései, döntései törvényesek, így azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

[11] A fent kifejtett indokok alapján az ügyészi észrevételt is figyelembevéve az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg a jogszabálynak megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta és e vonatkozásban az ítélet részletesebb indokolását a Be. 605. § (4) bekezdés szerint mellőzte.

[12] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján a törvényszék megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség összegét és a (2) bekezdés alapján megállapította, hogy azt állam viseli, mivel a védelmi fellebbezések részben eredményre vezettek.

[13] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

Balassagyarmat, 2022. július 11.

dr. Csonka Tibor s. k. a tanács elnöke

Lászlóné dr. Verebélyi Edina s. k. előadó bíró

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. bíró